HebrewBooks.org © Mozniam Publishers. No commercial use allowed.

משנאמר לישראל. ואינה משלמת חומש. דלא זרק (ל) שהרי לא נתחללה שאם יצאו בעלה ונתגרש לכהן אוכלת או אם זרע אין לה הדלת לתרומה (מ): **משלמת כו'.** אבל נ"ג: **ומיפסה נחנך.** ורבי מאיר לטעמיה דאע"ג דמעיקרא לאו זרה היא הואיל שמתה מיהא זרה הויא: (נ) **אחת זו אמאי נהי.** דבקרבן אמרינן הואיל ונדחה לאחר הפרשה ילחה מעל המזבח אבל גברא לגבי יום"כ בר כפרה הוא כישראל מעליא: **ורמינהו.** אהא דתני לעיל יום"כ אינו מכפר אלא על הסדרן: **מקרא קדש.** בתקון סדר התפלה: ה"ג **לא קשיא הא ר' יהודה הא רבי:** (ס) **פורק עול.** של כל המלות: **מגלה פנים.** דורש בגבולות של דופי כגון מנשה (ע) שהיה אומר מה היה לו למשה לומר ומתנו היתה פילגש (פ): **בריית"מ דקתני יום"כ מ"מ רבי היא:** (צ) **מודה רבי בעבירות דיום"כ.** דהא דקתני לא התענה בו מכפר אעבירות דכל השנה אבל הכיא אבל הכיא בעבירה דעינוי לא מכפר ואך חלק נמי דקתני לעיל בעבירות דיומיה קאמר: (ק) יום הכפורים אינו מכפר אלא ביום כדכתיב (ויקרא טז) כי ביום הזה: **כרם.** הולך עריירי בלא בנים ואם יש לו מתים: **אי נמי דעביד עבידתא סמוך לשקיעת החמה.** דלא הוה שהות לכפורי: **א"נ בהדי דעביד עבידתא פסקיה מרא דרפיק בה לשקיה ומיפ.** מיד דלא הוה שהות לכפורי: ה"ג **מאי אף המגדף: שמעו לר' עקיבא.** דמתני' ר"ע היא דלמפרש לקמן מגדף מביא קרבן דבכי ר' עקיבא ואמרי אף מגדף מביא קרבן דבכי ר' עקיבא דתנא דבי ר' ישמעאל: (ר) מיתה לי ולר' יוחנן דאמר לעיל (דף ג.): הואיל וסייגה בלאו אחד נאמרו מאי אף דקתני בתמתיתין: **ואומר חטאו יצא.** מפרש לקמן (ש) (ת) דכרת דמגדף איירי בקרבן עבודת כוכבים: (ש) **אמינא דרבנן (רבנן קאמרי) איי הגירסא הכתובה בספרים אינה כפי שיטת הש"ס וכך היא בעיני)**

(מ) בת כהן שנישאת לישראל ואכלה בתרומה משלמת את הקרן ואינה משלמת את החומש ומיתתה בשריפה ניסת לאחד מן הפסולין משלמת קרן (נ) וחומש ומיתתה בחנק דברי ר"מ וחכמים אומרים (ס) אחת זו ואחת זו משלמת (ע) הקרן ואינה משלמת החומש ומיתתה בשריפה אמר רב יוסף מחלוקת בנתינת שמן המשחה ובשינויי דשנינן (פ) אבל נתינה דעלמא דברי הכל בזית גופא תני תנא קמיה דר' אלעזר כל שישנו בסך ישנו בבל (צ) ייסך וכל שאינו בסך אינו בבל ייסך א"ל שפיר קאמרת לא ייסך כתיב וקרי ביה לא יסיך (ק) תני רב חנניה קמיה דרבא (ר) מנין לכהן גדול (ש) שנטל משמן המשחה שעל ראשו ונתן על בני מעיו מנין (ת) שהוא חייב שנאמר (ו) על בשר אדם לא ייסך א"ל רב אחא בריה דרבא לרב אשי מ"ש מהא דתניא כהן משיח (א) בשמן של תרומה בן בתו ישראל (ב) מתעגל בו ואינו חושש א"ל התם (ג) ומתו בו כי יחללוהו כתיב כיון דחלליה הא איתחיל אבל גבי שמן המשחה כתיב (ד) כי נזר (ה) (ו) אלהיו עליו שמן משחה קרייה רחמנא דאע"ג דאיתא עליו לא איתחיל: על אלו חייבין על זדונו כו': קתני חוץ ממטמא מקדש וקדשיו ממאי מפיק ליה הכי קתני (ז) חוץ ממטמא מקדש וקדשיו שאין מביא אשם תלוי וניתני נמי חוץ ממי שעבר עליו יום הכיפורים (ח) שאין מביא אשם תלוי אמר ר"ל כי קתני (ט) היכא דאיתיה לחטאת ורחמנא פטריה עבר עליו יום הכיפורים ליתיה (י) לחטאת דקא כפר ליה ר' יוחנן אמר (כ) (ל) במבעט (מ) דקאמר (נ) אין יום הכפורים מכפר מאי קאמר היינו הך: **אלא כי הא כו'.** והיינו דקאמר חטאת אינו מכפר אלא על הסדרן שמעת המעשה הפרשה עד שעת הקרבנו לא שהמיר דמו (ס) בינתיים (ד) והתם בעי למילף (ע) יום"כ דאם המיר דת (ע) קודם יום"כ וחזר בו אחר יום"כ מו לא מכפר עליה יום הכפורים אחר על עבירותיו שמקמי המרתו (פ): **אמאי נהי.** דבקרבן אמרינן הואיל ונדחה לאחר הפרשה ילחה מעל המזבח אבל גברא לגבי יום"כ בר כפרה הוא כישראל מעליא: **ורמינהו.** אהא דתני לעיל יום"כ אינו מכפר אלא על הסדרן: **מקרא קדש.** בתקון סדר התפלה: ה"ג **לא קשיא הא ר' יהודה הא רבי: פורק עול.** של כל המלות: **מגלה פנים.** דורש בגבולות של דופי כגון מנשה (ע) שהיה אומר מה היה לו למשה לומר ומתנו היתה פילגש (פ): **בריית"מ דקתני יום"כ מ"מ רבי היא:** (צ) **מודה רבי בעבירות דיום"כ.** דהא דקתני לא התענה בו מכפר אעבירות דכל השנה אבל הכיא בעבירות דעינוי לא מכפר ואך חלק נמי דקתני לעיל בעבירות דיומיה קאמר: (ק) יום הכפורים אינו מכפר אלא ביום כדכתיב (ויקרא טז) כי ביום הזה: **כרם.** הולך עריירי בלא בנים ואם יש לו מתים: **אי נמי דעביד עבידתא סמוך לשקיעת החמה.** דלא הוה שהות לכפורי: **א"נ בהדי דעביד עבידתא פסקיה מרא דרפיק בה לשקיה ומיפ.** מיד דלא הוה שהות לכפורי: ה"ג **מאי אף המגדף: שמעו לר' עקיבא.** דמתני' ר"ע היא דלמפרש לקמן מגדף מביא קרבן דבכי ר' עקיבא ואמרי אף מגדף מביא קרבן דבכי ר' עקיבא דתנא דבי ר' ישמעאל: (ר) מיתה לי ולר' יוחנן דאמר לעיל (דף ג.): הואיל וסייגה בלאו אחד נאמרו מאי אף דקתני בתמתיתין: **ואומר חטאו יצא.** מפרש לקמן (ש) (ת) דכרת דמגדף איירי בקרבן עבודת כוכבים: (ש) **אמינא דרבנן (רבנן קאמרי) איי הגירסא הכתובה בספרים אינה כפי שיטת הש"ס וכך היא בעיני)**

(ל) תרומות פ"ז מ"ב (ספהכלין נא.), ג) [ל"ל שמן משחת אלהיו ביוקרא כתן], ג) ר"מ דקאמר דלא יתכפר לו יום"כ ב"ש, ד) [שבועות יג.], ה) [ספחים ה. וש"נ], ו) [ויקרא ה. ומ"נ], ז) [ספחים ל.], ח) [שבועות יב. ומתמה], ט) [שבועות יג.], י) [שבועות יב. יומא פה: פז.], יא) [שבועות אי ע"ב], יב) רש"ק מ"ז], יג) [ר"ל אמר יומא כמתמה בן ב.], יד) [ר"ל אמר ד"ר ומכמיס], טו) [ויקרא ה.], טז) [ספ"ל: שנאמר], יז) [ספ"ל: שנאמר], יח) [שבועות יב. יומא פה: פז.], יט) [שבועות אי ע"ב], כ) רש"ק מ"ז], כא) [ר"ל אמר יומא כמתמה בן ב.], כב) [ר"ל אמר ד"ר ומכמיס], כג) [ויקרא ה.], כד) [ספ"ל: שנאמר], כה) [ספ"ל: שנאמר], כו) [ספהכלין נא.], כז) [נכתשים לו], כח) ע' ב"ש, כט) [שבועות אי ע"ב], ל) שיך לע"ב.

מוסף רש"י

ואכלה בתרומה. כשוגג, דגמי זר מיכא חייב קרן וחומש, משלמת את הקרן. דכיון דלא זכי לה דחמנא בגוים גמורה היא אלגה, ואינה משלמת את החומש. דלאו זרה היא, הואיל וכתיב לחזור אם יומת בעלה חדש אין לה בשריפה. אם ימותה (שם). ניסת לאחד מן הפסולין. שנפגלה עד עולם ומתחללה, הרי היא כזרה גמורה (שם). מה חטאת ואשם אין מכפרין אלא על השגיג. דכתיב (במדבר ה) והמודו את חטאתם וגו' (ויקרא ה) והמודה אשר חטא עליה (שבועות יג.), שאין מכפרין על המזיד בשוגג. היו חטאת ואשמות אין מכפרין על המזיד בשוגג, אלא אשם שפחה חרופה ואשם נזיר טמא ואשם שבועת הפקדון ושבועת בטוען בעדות (שם). אך חלק. אך בעשור לחדש הבעיני הזה יום הכפורים הוא, וכל אדם ונקרן מעיונעין, לגמרך שפעמים שאין יום"כ מכפר (שם). הואיל ונדחה. הקרבן בכפהמיר דמו, ולאין מקבלין קרבן מן המומרים, כדתניא מעם אלהך פרט לנומר, בשמיטין מולין בפ"ק (ה: סנהדרין מז. וכעי"ז זבחים יב.). ולא קראו מקרא קודש. לא קיבלו בברכותיו לומר מקדש ישראל ויום"כ (שבועות יג.). **סתם סיפרא.** תורת כהנים כ' יהודה היא, הכי תנינן בסנהדרין בגלו הן המתקנן (שם). חרוץ מפורק עול. כופר בהקב"ה (יומא פה:) **כופר בעיקר** (שבועות יג.). **ומגלה פנים בתורה.** כל על דברי תורה בחוצפא ובגלוי עזות פניו כגון מנשה (עי' סנהדרין צט.) שהיה יושב ודורש בגבולות של דופי לא היה למשה לומר לאלו אלגה ומתנו היתה קליגס, ולך דאוכן בימי קליר תנויים (שבועות שם וכעי"ז יומא שם). **ומפר בריית בשר.** מילה (שם ושם). **בעבירות דיומ"כ** גופיה. הא דתניא קמייתא דלעינו מכפר על שאינו שבין, בכתב של יום"כ קאמר, של מעיני ושל מלאכה, אבל על כל שאר עבירות מכפר אע"פ שעשה בו מלאכה ולא התענה בו (שבועות שם). **דאי לא תימא הכי.** דבכתבים דיומיה מדה כרי דלא מכפר ומתמה דלכתב דיומיה נמי מכפר (שם). **דיכי משכחת לה.** ס"ב למה כתב דמתנא דיום"כ בגופיה. הא דתניא קמייתא דלעינו מכפר על שאינו שבין, בכתב של יום"כ קאמר, של מעיני ושל מלאכה, אבל על כל שאר עבירות מכפר אע"פ שעשה בו מלאכה ולא התענה בו (שבועות שם). **דאי לא תימא הכי.** דבכתבים דיומיה מדה כרי דלא מכפר ומתמה דלכתב דיומיה נמי מכפר (שם). **דיכי משכחת לה.** ס"ב למה כתב דמתנא דיום"כ בגופיה. הא דתניא קמייתא דלעינו מכפר על שאינו שבין, בכתב של יום"כ קאמר, של מעיני ושל מלאכה, אבל על כל שאר עבירות מכפר אע"פ שעשה בו מלאכה ולא התענה בו (שבועות שם). **דאי לא תימא הכי.** דבכתבים דיומיה מדה כרי דלא מכפר ומתמה דלכתב דיומיה נמי מכפר (שם). **דיכי משכחת לה.** ס"ב למה כתב דמתנא דיום"כ בגופיה. הא דתניא קמייתא דלעינו מכפר

מוסף רש"י

בשרפה. אם ימותה (שם). **ניסת לאחד מן הפסולין.** שנפגלה עד עולם ומתחללה, הרי היא כזרה גמורה (שם). **מה חטאת ואשם אין מכפרין אלא על השגיג.** דכתיב (במדבר ה) והמודו את חטאתם וגו' (ויקרא ה) והמודה אשר חטא עליה (שבועות יג.), שאין מכפרין על המזיד בשוגג. היו חטאת ואשמות אין מכפרין על המזיד בשוגג, אלא אשם שפחה חרופה ואשם נזיר טמא ואשם שבועת הפקדון ושבועת בטוען בעדות (שם). **אך חלק.** אך בעשור לחדש בעיני הזה יום הכפורים הוא, וכל אדם ונקרן מעיונעין, לגמרך שפעמים שאין יום"כ מכפר (שם). **הואיל ונדחה.** הקרבן בכפהמיר דמו, ולאין מקבלין קרבן מן המומרים, כדתניא מעם אלהך פרט לנומר, בשמיטין מולין בפ"ק (ה: סנהדרין מז. וכעי"ז זבחים יב.). **ולא קראו מקרא קודש.** לא קיבלו בברכותיו לומר מקדש ישראל ויום"כ (שבועות יג.). **סתם סיפרא.** תורת כהנים כ' יהודה היא, הכי תנינן בסנהדרין בגלו הן המתקנן (שם). **חרוץ מפורק עול.** כופר בהקב"ה (יומא פה:) **כופר בעיקר** (שבועות יג.). **ומגלה פנים בתורה.** כל על דברי תורה בחוצפא ובגלוי עזות פניו כגון מנשה (עי' סנהדרין צט.) שהיה יושב ודורש בגבולות של דופי לא היה למשה לומר לאלו אלגה ומתנו היתה קליגס, ולך דאוכן בימי קליר תנויים (שבועות שם וכעי"ז יומא שם). **ומפר בריית בשר.** מילה (שם ושם). **בעבירות דיומ"כ** גופיה. הא דתניא קמייתא דלעינו מכפר על שאינו שבין, בכתב של יום"כ קאמר, של מעיני ושל מלאכה, אבל על כל שאר עבירות מכפר אע"פ שעשה בו מלאכה ולא התענה בו (שבועות שם). **דאי לא תימא הכי.** דבכתבים דיומיה מדה כרי דלא מכפר ומתמה דלכתב דיומיה נמי מכפר (שם). **דיכי משכחת לה.** ס"ב למה כתב דמתנא דיום"כ בגופיה. הא דתניא קמייתא דלעינו מכפר

(מ) בת כהן שנישאת לישראל ואכלה בתרומה משלמת את הקרן ואינה משלמת את החומש ומיתתה בשריפה ניסת לאחד מן הפסולין משלמת קרן (נ) וחומש ומיתתה בחנק דברי ר"מ וחכמים אומרים (ס) אחת זו ואחת זו משלמת (ע) הקרן ואינה משלמת החומש ומיתתה בשריפה אמר רב יוסף מחלוקת בנתינת שמן המשחה ובשינויי דשנינן (פ) אבל נתינה דעלמא דברי הכל בזית גופא תני תנא קמיה דר' אלעזר כל שישנו בסך ישנו בבל (צ) ייסך וכל שאינו בסך אינו בבל ייסך א"ל שפיר קאמרת לא ייסך כתיב וקרי ביה לא יסיך (ק) תני רב חנניה קמיה דרבא (ר) מנין לכהן גדול (ש) שנטל משמן המשחה שעל ראשו ונתן על בני מעיו מנין (ת) שהוא חייב שנאמר (ו) על בשר אדם לא ייסך א"ל רב אחא בריה דרבא לרב אשי מ"ש מהא דתניא כהן משיח (א) בשמן של תרומה בן בתו ישראל (ב) מתעגל בו ואינו חושש א"ל התם (ג) ומתו בו כי יחללוהו כתיב כיון דחלליה הא איתחיל אבל גבי שמן המשחה כתיב (ד) כי נזר (ה) (ו) אלהיו עליו שמן משחה קרייה רחמנא דאע"ג דאיתא עליו לא איתחיל: על אלו חייבין על זדונו כו': קתני חוץ ממטמא מקדש וקדשיו ממאי מפיק ליה הכי קתני (ז) חוץ ממטמא מקדש וקדשיו שאין מביא אשם תלוי וניתני נמי חוץ ממי שעבר עליו יום הכיפורים (ח) שאין מביא אשם תלוי אמר ר"ל כי קתני (ט) היכא דאיתיה לחטאת ורחמנא פטריה עבר עליו יום הכיפורים ליתיה (י) לחטאת דקא כפר ליה ר' יוחנן אמר (כ) (ל) במבעט (מ) דקאמר (נ) אין יום הכפורים מכפר

(מ) בת כהן שנישאת לישראל ואכלה בתרומה משלמת את הקרן ואינה משלמת את החומש ומיתתה בשריפה ניסת לאחד מן הפסולין משלמת קרן (נ) וחומש ומיתתה בחנק דברי ר"מ וחכמים אומרים (ס) אחת זו ואחת זו משלמת (ע) הקרן ואינה משלמת החומש ומיתתה בשריפה אמר רב יוסף מחלוקת בנתינת שמן המשחה ובשינויי דשנינן (פ) אבל נתינה דעלמא דברי הכל בזית גופא תני תנא קמיה דר' אלעזר כל שישנו בסך ישנו בבל (צ) ייסך וכל שאינו בסך אינו בבל ייסך א"ל שפיר קאמרת לא ייסך כתיב וקרי ביה לא יסיך (ק) תני רב חנניה קמיה דרבא (ר) מנין לכהן גדול (ש) שנטל משמן המשחה שעל ראשו ונתן על בני מעיו מנין (ת) שהוא חייב שנאמר (ו) על בשר אדם לא ייסך א"ל רב אחא בריה דרבא לרב אשי מ"ש מהא דתניא כהן משיח (א) בשמן של תרומה בן בתו ישראל (ב) מתעגל בו ואינו חושש א"ל התם (ג) ומתו בו כי יחללוהו כתיב כיון דחלליה הא איתחיל אבל גבי שמן המשחה כתיב (ד) כי נזר (ה) (ו) אלהיו עליו שמן משחה קרייה רחמנא דאע"ג דאיתא עליו לא איתחיל: על אלו חייבין על זדונו כו': קתני חוץ ממטמא מקדש וקדשיו ממאי מפיק ליה הכי קתני (ז) חוץ ממטמא מקדש וקדשיו שאין מביא אשם תלוי וניתני נמי חוץ ממי שעבר עליו יום הכיפורים (ח) שאין מביא אשם תלוי אמר ר"ל כי קתני (ט) היכא דאיתיה לחטאת ורחמנא פטריה עבר עליו יום הכיפורים ליתיה (י) לחטאת דקא כפר ליה ר' יוחנן אמר (כ) (ל) במבעט (מ) דקאמר (נ) אין יום הכפורים מכפר

דאי הדר ביה בתר יום הכיפורים בעי לאיתויי אשם תלוי ור"ל סבר מבעט נמי מכפר עליה יום הכיפורים ובפלוגתא האומר (ס) לא יתכפר לי חטאתי אביי אמר אינה מכפרת רבא אמר מכפרת היכא דאמר לא תיקרב דכולי עלמא לא פליגי דלא מכפרת דכתיב (ע) יקריב אותו לרצונו כי פליגי דאמר תיקרב ולא תכפר אביי אמר אין מכפרת דהא אמר לא תכפר רבא אמר מכפרת כיון דאמר תיקרב כפרה ממילא (פ) אתי והדר ביה רבא כדתניא (צ) יכול יהא יום הכיפורים מכפר על שבין ועל שאין שבין ודין הוא (ק) ומה חטאת ואשם מכפרין ויום"כ מכפר מה חטאת ואשם (ר) אין מכפרין אלא על השבין (ש) אף יום"כ אין מכפר אלא על השבין אם אמרת (ת) בחטאת ואשם (א) שאין מכפרין על המזיד בשוגג (ב) תאמר ביום"כ שמכפר על המזיד בשוגג (ג) והואיל ומכפר על המזיד כשוגג מכפר על שבין ועל שאין שבין ת"ל (ד) אך (ה) חלק מאי שבין ושאין שבין אלימא שבין שוגג (ו) לא שבין מזיד הא קתני לא אם אמרת בחטאת ואשם כו' אלא כי הא דעולא א"ר יוחנן (ז) אכל חלב והפריש קרבן והמיר דתו (ח) וחזר בו הואיל ונדחה ידחה (ט) נהי דאידחי קרבן גברא בר כפרה הוא אלא שבין דאמר יכפר עלי חטאתי שאין שבין דאמר לא תכפר עלי חטאתי ש"מ ורמינהי (י) יכול לא יהא יום הכפורים מכפר אלא על שנתעגה בו ולא עשה בו מלאכה (יא) וקראו מקרא קודש לא נתענה בו ועשה בו מלאכה ולא (יב) קראו מקרא קודש יכול לא יהא יום כיפורים מכפר ת"ל (יג) יום"כ הוא מ"מ ותרוייהו סתם סיפרא הוא קשיין אהדדי אמר אביי לא קשיא (יד) הא רבי אליבא דרבי יהודה הא רבי אליבא דידיה דתניא (טו) רבי אומר כל עבירות שבתורה (טז) בין עשה תשובה ובין לא עשה תשובה יום"כ מכפר חוץ מפורק עול ומגלה פנים בתורה ומפר בריית בשר שאם עשה תשובה (יז) יום"כ מכפר ואם לאו אין יום"כ מכפר (יח) רבא אמר הא והא רבי אליבא דנפשיה ומודה רבי בעבירות דיום"כ גופיה דלא מכפר דאי לא תימא הכי כרת דיום"כ לרבי כיון דבכל שעתא ושעתא מכפר היכי משכחת לה ומאי קושיא דילמא דעבד עבידתא כולי ליליא ובהדי עמוד השחר מית דלא (יט) הוה יממא דלכפר ליה תינח כרת דליליא כרת דיממא היכי משכחת לה ומאי קושיא דילמא בהדי דקאכל בהמא חנקתיה אומצא (כ) [ומית] דלא הוה ליה שהות ביממא דלכפר ליה אי נמי דעבד עבידתיה סמוך לשקיעת החמה (כא) אי נמי בהדי דעביד עבידתיה פסקיה מרא ומית דלא הוה ליה שהות ביממא דלכפר ליה (כב) (שאין בו מעשה) רבנן שמעו לר' עקיבא דתני בעל אוב ולא תני ידעוני אמרו ליה מאי שנא (כג) דלא מייתי קרבן משום דלית ביה מעשה מגדף נמי לית ביה מעשה ת"ר (כד) מגדף מביא בו כרת דברי ר"ע ואומר (כה) ונשא חטאו וכללא הוא כל היכא דכתיב ביה כרת מייתי קרבן (כו) והא פסח ומילה דכתיב בהו כרת ולא מייתי קרבן הכי

תוספות קרי ביה לא יסיך. ואפי' מאן דלית ליה מקורת בעלמא הכא אינו מוסיף על התיבה אלא מקרם התיבה לתיבה יו"ד בין סמ"ך לכ"ף: **מנין** כ"ב"ג דסמן דמסיק שמן משחה אלהיו עליו אליקרי אלא"ג דאית בגבלי כאחד וי"ל דלא חשיב עשיית מצוותו אלא לאחר שגיבב הוא מ"מ וא"כ קשה הילכתא דהילכתא דקי"ל כרבי יוחנן נגבי ר"ל וקי"ל כרבא נגבי אביי אלא דלא מכפרי ר"ל ועוד דקבילה לן כרבנן דפליגי אדבי ואמרי דיק"כ לן לא מכפר אלא על הסדרן דהילכתא כרבי מתקיריו ולא מתקיריו: **והדר** ביה **רבא** מהא דתניא כו': **תאמר** ביה"כ **שמכפר** על המזיד בו'. תימה דלימא ד' דברים שמביאין על הזדון יוכיח שאין מכפרין אלא [ענ] הסדרם ואריב"ן דמה לגבן שאין מכפרין על חייבי כריתות ועוד א"ל דנכי דיש חטאות מכפרין על המזיד מ"מ כמה חטאות אין מכפרין על המזיד מש"כ ביה"כ: **הואיל** ונדחה ידחה. אע"ג דקי"ל כל שנידו לא הוי דימוי ה"מ שאינו נדחה מחמת פסולו כמו שקיבל הדם ונמנו לאמלאה דהוי שיחזור ויטלנו אבל אפי' נדחה מחמת פסול הגוף ודמי לדאמרינן בזבחים מזבח שנפגם לא יקריב שהיו אם סר פסולים אע"ג דבדו לגלגלות הפגימה: **וקראו** מקרא קדש. פי' בכסות קקייב דלאמר במכילתא מקרא קדש וכו': **ומודי** רבי בעבירה דיומיה. ולא"ק בבריית"מ קמייתא דלא מכפרי והא דליף עבירות דיומיה מחטאת ואשם דלא ליף מיה"כ גופיה דמיכפר בלא תשובה דאשר עבירות משום דליף עבירות דיומיה שיה"כ נקבע עליהם מחטאת ואשם שקבועין על אותו חטא דהכי מקמבר טפי דלמיף ול"ל דה"ק דקמר תאמר ביה"כ כו' ואדילפת מחטאת ואשם מתיף ליה מיה"כ גופיה: **דחנקתיה אומצא.** מכאן דקדק ריב"ל דכרת אין זרעו נכרתים דהא כרת זרעו לא נתנקו ואמרת יום"כ ומכפר עליהנו ואכתי לא מסקבת לה כרת בנבנו ואמר רבי דבעוד הכבר בנו שיגיו חרב בו אל ה' ופרבע ממנו קודם שמלא שהות למנות כפרה לא נמחל העון ובכרתין גם זרעו דליכא למימר דהם נמחל שהרי הם לא תמוקו: **דלית** ביה מעשה. היינו ל"ל דלעיל אבל לו"י ס"ק ליה רבנן כי היכי דפקמ ומילה לא אתי קרבן דשב ואל מעשה ניהו ה"ל מגדף:

דכרת אבל הני דוקא אלאו מכפר: (יח) שיגוג יכפר על שבין כו' והשאר נמחק: כ) **(כא)** עי' בחדושין: **כב)** וקראו ס"א ועשאו מקרא: **(כג)** עי' בחדושין: **כד)** קשיא לא גרש"י הא רבי הא ר"י: **כה)** תשובה מחלליו לו הם לא עשה תשובה אין מחלליו לו רבא כו': **(כו)** דלא חזא ממא תיבת הנה נמחק: **(כז)** אומצא ומית דלא: **כח)** החמה ולא הוה ליה שהות ביממא דלכפר עליה א"נ: **(כט)** לאו כדשיגון מעיקרא: **(ל)** מאי. אמאי קתני יצא מגדף כלומר אהיכא קאי וחכמים אומרים אף המגדף והלשון דחוק קצת. תוס' מהר"פ ד"ל: **(לא)** עי' בחדושין: **(לב)** זרה היא שהרי: **(לג)** למילף יום הכפורים דאם המיר דתו לעבודת כוכבים קודם יום כפור וחזר בו אחר יום כפור דתו לא: **(לד)** לקמן כרת במקום קרבן דכרת כו' כך נ"ל:

עין משפט נר מצוה

סו א מיי' פ"י מהלכות תרומות הל' יב:

סז ב מיי' פ"ח מהל' כלי המקדש הל' י:

סח ג מיי' פי"ח מהל' תרומות הל' ט:

סט ד מיי' פי"ח מהל' שגגות הל' ג [ה]:

ע ה מיי' פי"ג מהל' שגגות ט:

עא ו מיי' שם הל' י ופי"ח מהל' תמורה הלכה ג:

ז [מיי' הל' שגגות שם והל' תמורה שם הל"נ שי"ש פ"ח מימון תרז סעיף ו בהגה]:

עב ח מיי' פ"ג מהלכות שגגות הלכה ג ופ"ג הל' ג:

עג ט מיי' פ"ח מהל' תמורה הל' ג:

עד י מיי' פ"ג מהל' שגגות הלכה ח וכאילו מ"ד:

עה כ מיי' פ"ח מהל' תמורה הלכה ג וכאילו מ"ד:

עו ל מיי' פ"ח מהלכות שגגות הל' ג:

תורה אור השלם

1. עַל בָּשָׂר אָדָם לֹא יִיָּסֵךְ וּבְמַתְכֻנְתּוֹ לֹא תַעֲשׂוּ כָּמֹהוּ קֹדֶשׁ הוּא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם׃
2. וְשָׁמְרוּ אֶת מִשְׁמַרְתִּי וְלֹא יִשְׂאוּ עָלָיו חֵטְא וּמֵתוּ בוֹ כִּי יְחַלְּלֻהוּ אֲנִי יְיָ מְקַדְּשָׁם׃
ויקרא כב ט
3. לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לְאָחִיו וּלְאֲחֹתוֹ לֹא יִטַּמָּא לָהֶם בְּמֵתֶם׃
כִּי נֶזֶר אֱלֹהָיו עַל רֹאשׁוֹ׃
במדבר ו ז
4. אם עֹלָה קָרְבָּנוֹ מִן הַבָּקָר זָכָר תָּמִים יַקְרִיבֶנּוּ אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד יַקְרִיב אֹתוֹ לְרֹצֹנוֹ לִפְנֵי יְיָ׃
ויקרא א ג
5. אַךְ בָּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכִּפֻּרִים הוּא מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה לַיְיָ׃
ויקרא כג כז
6. וְאֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי יִקְלַל אֱלֹהָיו וְנָשָׂא חֵטְא׃
ויקרא כד טו

הגהות הב"ח

(א) גמ' רבי יוחנן אמר מתניתין במעבעו: **(ב)** רש"י ד"ה שנאמר וכו' כל"ל והכ"ל: **(ג)** ד"ה אלא וכו' בעינן הכ"ל ותמ"כ מ"ש חטאת ואשם שאין מכפרין אם לא: **(ד)** ד"ה אלא כי וכו' בימיהם והכא בעי למילף ביום"כ: **(ה)** ד"ה מודה רבי וכו' קאמר מידעם דאתיה לחטאתה ומיהו רחמנא פטריה: **(ו)** ליתיה לחטאתה דהא כפר ליה יו"כ ר"י:

(ז) עי' בחדושין: **(ח)** בבל יסך וכל כו' בבל יסך אי"ל אות ד' ר' נמחק: **(ט)** יסיך. ס"א קרי ביה לא ייסך וקרי ביה לא יסיך נ"א לא ייסך כתיב קרי ביה לא ייסך ויקרי ביה לא ייסך: **(י)** עי' בחדושין: **(יא)** מנין לכהן גדול: **(יב)** עי' בחדושין: **(יג)** שחייב שנאמר: **(יד)** שסך. עי' תוס' מנחות (ל' סט ע"ב): **(טו)** נזר שמן משחת אלהיו תיבת גו' ל"ש: **(טז)** קתני מידעם דאתיה לחטאתה ומיהו רחמנא פטריה: **(יז)** ליתיה לאמר איש אישׁ הם"ל ותמ"כ מ"ש ובהדי עמוד השחר ויה"כ מיט:

גליון הש"ס

גמ' מתעגל. ע' תוספות ל' ע"ב בת"י ד"ה מתמיה. וציומא עז ע"ב מד"ה דתמן. וסז פא ע"ב בת"י ד"ה זר שבגלו. ובמנחות סט ע"ב מד"ה דבלגו:

שיטה מקובצת

(א) ותוספ. ס"א ואשם ורש"י ד"ל לא גרס: **(ב)** משלמת את הקרן ואינה משלמת את החומש: **(ג)** עי' בחדושין: **(ד)** בבל יסך וכל כו' בבל יסך אי"ל אות ד' ר' נמחק: **(ה)** יסיך. ס"א קרי ביה לא ייסך וקרי ביה לא יסיך נ"א לא ייסך כתיב קרי ביה לא ייסך ויקרי ביה לא ייסך: **(ו)** עי' בחדושין: **(ז)** מנין לכהן גדול: **(ח)** עי' בחדושין: **(ט)** שחייב שנאמר: **(י)** שסך. עי' תוס' מנחות (ל' סט ע"ב): **(יא)** נזר שמן משחת אלהיו תיבת גו' ל"ש: **(יב)** קתני מידעם דאתיה לחטאתה ומיהו רחמנא פטריה: **(יג)** ליתיה לחטאתה דהא כפר ליה יו"כ ר"י: **(יד)** עי' בחדושין: **(טו)** בבל יסך וכל כו' בבל יסך אי"ל אות ד' ר' נמחק: **(טז)** יסיך. ס"א קרי ביה לא ייסך וקרי ביה לא יסיך נ"א לא ייסך כתיב קרי ביה לא ייסך ויקרי ביה לא ייסך: **(יז)** עי' בחדושין: **(יח)** מנין לכהן גדול: **(יט)** עי' בחדושין: **(כ)** שגגה יכפר על שבין כו' והשאר נמחק: **(כא)** וקראו ס"א ועשאו מקרא: **(כב)** עי' בחדושין: **(כג)** קשיא לא גרש"י הא רבי הא ר"י: **(כד)** תשובה מחלליו לו הם לא עשה תשובה אין מחלליו לו רבא כו': **(כה)** דלא חזא ממא תיבת הנה נמחק: **(כו)** אומצא ומית דלא: **(כז)** החמה ולא הוה ליה שהות ביממא דלכפר עליה א"נ: **(כח)** לאו כדשיגון מעיקרא: **(כט)** מאי. אמאי קתני יצא מגדף כלומר אהיכא קאי וחכמים אומרים אף המגדף והלשון דחוק קצת. תוס' מהר"פ ד"ל: **(ל)** עי' בחדושין: **(לא)** זרה היא שהרי: **(לב)** למילף יום הכפורים דאם המיר דתו לעבודת כוכבים קודם יום כפור וחזר בו אחר יום כפור דתו לא: **(לג)** לקמן כרת במקום קרבן דכרת כו' כך נ"ל:

(ל) נחלק ל"ל דכתיב ביה נמי כי עדותן הנה הנה מתסם והוי כמו דכתיב ביה נמי זמה דכתיב ביה וכו'.

שיעור שמקטיר אסור לפסם כמותו ואפשר דמקטר קטרת לתאנאין ופרס שחרית ופרס בין הערבים דמנה היה מקטיר בכל יום ומשום הכי כי מפסים לתאנאין חייב: **אף** קנה בשם מחציתו חמשים ומאתים. כלומר דכולה חמש מאות והוו להו תרי אלפין: **ואימא** הכי נמי. נימא תרין אלפין: א"כ נימא קרא לתרוייהו לקינמון בשם ולקנה בשם מחציתו חמשים ומאתים. מדלא קאמר לקנה בד בבד. מתקל במתקל דהיינו עין בעין: **ואת** אמרת בהכרע. כלומר שהיה שוקל ההכרעות אח"כ לבד לידע כמה הכרע יש בהן אלא מדכתיב בד בבד אלמא לית בהן הכרע: **והאמר** רב יהודה המקום הוא יודע בהכרעות. כלומר שלא היה שוקל ההכרעות לבד אלא מניחן כמות שהן והמקום יודע מה משקלן אלמא דאית ליה הכרע לכל שקל: **אמר** לך אביי רב יהודה דאית ליה הכרע יליף מהכא דסבר קנמון בשם